

отхвърли.

Гимназията си беше създала традиции в много отношения. В учителската стая имаше самовару от който учителите пиеха чай по всяко време. Тук се получаваха всички ежедневници. Обикновено три пъти в годината се устройваха вечери. Колегата, който ми зададе въпроса за магарето на една такава вечеря се казваше Костадин Саплиев.

Новото здание на гимназията направихме с големи трудности, защото държавата отпущаше пари на части - строяхме на година по една плоча или едно крило. Строежът поради това се проточи доста дълго време. Но в края на краищата ние се настанихме там от многобройните по мещения, които заемахме - на "Брабча", "Ст. планина", "Тетевенски" и "Дондуков". За Първа мъжка гимназия беше предназначено сегашното здание на Медицинския факултет, но Университетът ни го превзе малко по малко.

Новопостроеното здание изискваше и нова мебелировка. За проекти, направени от специалисти и дума не можеше да става. Директорът Кръстев ми каза: "Лалев, ти си ходил в чужбина, видял си интересни и хубави неща, моля те да се потрудиш да направиш един проект за обзавеждане!" Аз се увлякох от тази идея и изготвих чертежите и поемните условия за мебелировката. Много интересно мина приемането на проекта за катедра в училищните стаи. По нареждане на директора аз направих /поръчах/ един модел, за да може нагледно да се покаже. И учителят по рисуване беше направил проект за катедра, също по нареждане на директора, който не искаше да го обиди. Но това беше по-скоро катедра за черковен псалт. За моя модел той казваше, че това е "хвърчило", което учениците утре ще съборят. Всъщност обаче тя беше изработена от много дебел и здрав шпертплат. Аз направих и проект за долапчета по коридорите за облеклото, за физическия кабинет, за кабинета по химия. За кабинета по рисуване направих отделен статив за всеки ученик, който можеше да се наглася според ръста и особеностите си. Обзавеждането на учителската стая също беше предвидено. И до сега цялата тази мебелировка се ползува от гимназията, която наследи Първа мъжка.

Когато всичко това беше готово, директорът ми възбодих да направя и един правилник за вътрешния ред. И аз направих на пишештата си машина един правилник, който и до сега се ползува. Той се възприе още на времето и от другите гимназии.

Тук се даваха пояснения за всичко, което се вършеше в гимназията - какво е задължението на ученика, на учителя, на прислужника, на гражданина-посетител. Всичко трябваше да става така, че да не смущава живота на училището.